

CIĘTY (9) *part praet pass pf i impf*

pf (8), *impf* (1) *GosłCast*.

sg f A ciętą (1). ◇ *I* ciętą (1). ◇ *pl N subst* cięté (2); -é (1), -(e) (1). ◇ *G* ciętych (1). ◇ *A subst* cięt(e) (3). ◇ *L* ciętych (1).

Sł stp s.v. ciąć, Cn notuje, Linde XVII w.

1. Powstały na skutek cięcia, zadany czymś ostrym, zwłaszcza bronią sieczną (o ranie) (8) :

Wyrażenia: »cięta rana« = *vulnus caesim factum, caesa Cn* [szyk 6 : 2] (8): á z wieprzowym łmalczem zmiełzane/ rany cięte gojij *FalZioł* I 140b, *4f, I 53b, V 89, 115v; *GroicPorz* k3; O ranych ciętych albo rozrażonych iáko ié léczyć *SienLek* 145, 148.

2. W funkcji przymiotnika: ostry, albo imiesłowu czynnego: tnący (1) : łniące zbroie frogié Ná się przybiera/ siekąc vzbroyony/ Ná wŹytkié łtrony. Gdzie miecze cięte/ gdzie łztychowé rázy *GosłCast* 40.

Cf **CIĄĆ**